בס"ד
"הדף היומי לתולדותנו"

יום **א'**, **כ"א** ב**מנחם אב** תשס"ד (**08** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, **כ"א במנחם אב**, יום פטירתו של **הרב חיים הלוי סולובייצ'יק**, בנו של ר' יוסף בר, הנודע בתואר "בית הלוי", בשנת תרע"ח (1918), כמה חודשים לפני סוף מלחמת העולם ה-I.
בגיל 27 ר' חיים נתמנה לראש ישיבה בוולוז'ין, וכאשר הישיבה נסגרה 12 שנה לאחר מכן, בשנת 1892, ע"י השלטון הצארי, הוא עבר לעיר **בריסק** (=Brest) ועלה לכס הרבנות אחרי פטירת אביו. ר' חיים יצר דרך משלו וגישה מקורית לניתוח סוגיות בש"ס [=התלמוד]. הוא היה אומר שהתירוץ הטוב ביותר לקושיה היא להבין מאה אחוז את הקושיה, משום שבקושיה מונח גם התירוץ. לטענתו, כאשר מבינים טוב את הבעיה, רואים שאין כאן קושיה.

ר' חיים זכה ליהפך לדמות אגדית עוד בחייו. הוא נודע לא רק בגאונותו אלא גם בחכמתו ובטוב לבו. מספרים עליו: בזמן מלחמת העולם ה-I, כאשר הרוסים כבשו את בריסק, אסרו הרוסים, בגלל מלשינות, 5 יהודים. לר' חיים נודע שאפשר לשחרר בסכום של 5000 רובל. זה קרה בין ראש השנה לבין יום כיפור, ור' חים השתדל לאסוף את הסכום הזה, אבל לא הספיק. **בערב יום כיפור**, הורה ר' חיים להכריז בכל בתי הכנסת בעיר ש**אין להתפלל "כל נדרי" עד ששליח מיוחד ממנו יבוא.** כאשר הגיע זמן "כל נדרי", הלך ר' חיים עם שני בעלי הבתים החשובים מבית כנסת לבית כנסת והכריז, **שהוא לא ירשה להגיד "כל נדרי" באף בית כנסת עד שלא יאספו את סכום הכסף הדרוש לשיחרורם**. בו במקום, הוא קבע כמה כל אחד צריך לתרום. הלך ר' חיים בעצמו עם כל גביר לביתו ולקח את הכסף. רק מאוחר בלילה [!] לאחר שאסף את הכסף הדרוש, הוא שלח שליח מיוחד לכל בתי הכנסת והודיע שאפשר כבר לומר "כל נדרי".

בזמן המהפכה ברוסיה, קרה לא פעם שר' חיים סיכן את עצמו כדי להציל את חייהם של מהפכנים. בבריסק קרה מקרה שאחד מחברי ה"בונד" ירה כדור בתמונתו של הצאר ניקולאי. תפסו אותו ודנו אותו למוות. אמו של איש ה"בונד" באה אל ר' חיים לבקש שישתדל עבורו אצל השלטון. הוא הבטיח לה. המקורבים לר' חיים דיברו על לבו שלא יתערב. הם אמרו לו שבפעולתו למען המהפכן הוא מעמיד בסכנה את חייו. ר' חיים השיב להם בעשותו חשבון פשוט: המצווה של פדיון שבויים היא בוודאי מצווה גדולה, ושיש לרחם על האם של הנידון – גם זה וודאי; אבל לדאוג שמא זה יזיק לי, הוא ספק בלבד, והכלל הוא: "אין ספק מוציא מידי וודאי".

בשנת תרנ"ה [1895] **פרצה שריפה גדולה בבריסק**. ר' חיים אזר כוחותיו לסייע בידי היהודים בבריסק להבנות מחדש. ומה עשה? בכל הזמן אחרי השריפה היה ר' חיים הולך לישון בפרוזדור של בית הכנסת עם כל אלה שסבלו מן השריפה. בני המשפחה וידידים ביקשו ממנו שישן בביתו, על מיטתו. אך ר' חיים השיב: "איני יכול לישון על מיטתי כל זמן שיהודי בריסק ישנים על הארץ ואין להם גג על ראשם." [קשת גיבורים]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **א'**, **כ"א** ב**מנחם אב** תשס"ד (**08** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

רועה נאמן לישראל...

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל